

14 Αυγούστου 2014

Αποταγή-Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#)

Φωτο: flickr.com -Tori Myers •

Όταν πήρα τον πρώτο ζήλο να γίνω κι εγώ καλόγερος, τον εφάνέρωσα σε κάτι άλλους. Και ένας ήτανε σωφέρ, μου λέει:

— Άκουσε, Ευάγγελε (με λέγανε κοσμικά), εγώ θα περάσω, λέει, με τ' αυτοκίνητό μου να πάω στα τάδε χωριά και περίπου κατ' αυτήν την ώρα, τη σημερινή την αγιορείτικη, περίπου πέντε-έξι το μεσημέρι, θα περάσω, να είσαι εκεί, να σε πάρω να πάμε στο μοναστήρι. – Εντάξει.

Πήρα κι εγώ μια μπλούζα, κοσμικό παιδί, κάτι τέτοιο, και πήγα και κάθισα σ' ένα βραχάκι και έβλεπα μακριά τον δρόμο. Προτού να 'ρθει η ορισμένη ώρα, σηκώθηκα κι έφυγα.

Όταν ήρθε η ώρα, λέει, ήθελαν να τον πιάσουν, αλλά «ούπω ήκει η ώρα Αύτου» (ΐω. 8, 20). Όταν ήρθε η ώρα, ούτε πατέρα ούτε μητέρα λογάριασα, σηκώθηκα κι έφυγα.

Αν δεν στάξει απάνω, πως να το πει κανένας, απρόκοφτος καλόγερος θα 'σαι. Θέλει να στάξει μέσα στην ψυχή· αυτός ο θείος έρωσ όταν σου 'ρθει, ούτε μένα θα ρωτάς ούτε θα λογαριάζεις, να πούμε, και θα πάς με μεγάλη προθυμία.

Πηγή: Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.